

6 Φεβρουαρίου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ" ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΣΟΦΡΩΝΙΟΥ,

Αιτητής,

ν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση,

*(Υποθέσεις Αρ. 736/87, 782/87, 786/87,
787/87, 799/87, 800/87, 826/87, 917/87,
581/88, 657/88, 748/88, 813/87, 415/87).*

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Η απόφαση επί της αναθεωρητικής εφέσεως 832 (Δημοκρατίας ν. Γεωργίου Ματθαίου) — Κρίση ότι το ουσιαστικό περιεχόμενο της έλυσε και τα ζητήματα που προβλήθηκαν σε όλες τις εξετασθείσες εν προκειμένω προσφυγές.

5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Η απόσταση του τόπου εργασίας από την έδρα ενός εκπαιδευτικού λειτουργού είναι ένα από τα τέσσερα στοιχεία που αποτιμούνται σε μονάδες και που δίδουν τελικά το σύνολο των μονάδων σύμφωνα με τον Καν. 12(β) της Κ.Δ.Π. 212/87 — Ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και δεν εμπίπτει στο διοικητικό έλεγχο του Δικαστηρίου — Τα κριτήρια που καθορίζουν ο Νόμος και οι Κανονισμοί και ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων εφαρμόστηκαν ορθά και δεν τίθεται θέμα αδικίας, άνισης ή δυσμενούς μεταχείρισης.

10

15

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Η διάκριση μεταξύ άγαμων και εγγάμων χωρίς παιδιά εκπαιδευτικών λειτουργών αφενός και εγγάμων με παιδιά αφετέρου — Η διαφοροποίηση όχι μόνο δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση αλλά αντίθετα σκοπεί στην όσο το δυνατό ισομερή αντιμετώπιση της πιθανής ταλαιπωρίας των εκπαιδευτικών από τις συνέπειες μιας μετάθεσης — Οι προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες είναι ουσιώδη στοιχεία στα πλαίσια αυτό.

20

Η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξέδωσε στις 12.7.90 την απόφασή της στην έφεση Δημοκρατία ν. Γεώργιου Ματθαίου (Α.Ε. 832), στην οποία συζητήθηκε η ισχύουσα νομοθεσία και κα-

25

5 νομισμοί αναφορικά με τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών λειτουργιών. Η ετυμολογία του Δικαστηρίου στην υπόθεση αυτή επηρέασε την πορεία μεγάλου αριθμού προσφυγών, που ήταν εκκρεμείς ενώπιον της Ολομέλειας, πολλές από τις οποίες υιοσούθησαν σαν συνέπεια του σκεπτικού της απόφασης. Σε 13 όμως προσφυγές κατόπιν εισηγήσεως των αιτητών η δίκη συνεχίστηκε με κατάθεση συμπληρωματικών γραπτών αγορεύσεων επί των ισχυριζόμενων εκκρεμών ακόμη ζητημάτων. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, υπό το φως της γενικής της διαπίστωσης ότι το ουσιαστικό περιεχόμενο της απόφασης επί της ανωτέρω αναθεωρητικής έφεσης έλυσε και τα ζητήματα που οι αιτητές ήγγεραν στις προκείμενες προσφυγές, συνεκδοχικά απάντησε στους κρίσιμους σχετικούς ισχυρισμούς και επεσύνασε την προηγούμενη απόφασή της στην παρούσα.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Η απόσταση του τόπου εργασίας από την έδρα ενός εκπαιδευτικού λειτουργού είναι ένα από τα 4 στοιχεία που αποτιμούνται σε μονάδες, που δίδουν τελικά το σύνολο των μονάδων, σύμφωνα με τον Καν. 12(β) της ΚΔΠ 212/87. Ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων είναι στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής και δεν εμπίπτει στο διοικητικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Τα κριτήρια που καθορίζει ο Νόμος και οι Κανονισμοί, καθώς επίσης και ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων, εφαρμόστηκαν ορθά από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Δεν υπήρξε άνιση ή δυσμενής μεταχείριση κανενός από τους αιτητές.

2. Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός πως η Ε.Ε.Υ. δεν προέβη η ίδια σε έρευνα για τον καθορισμό της έδρας των εκπαιδευτικών λειτουργιών αλλά βασίστηκε μόνο στα ευρήματα της Ειδικής Μικτής Επιτροπής. Τονίζεται ότι, τόσο ο ισχυρισμός αυτός όσο και η εισήγηση που γίνεται στην προσφυγή 886/87, έχουν αποφασιστεί στη συνημμένη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

3. Η διαφοροποίηση μεταξύ αγάμων και εγγάμων χωρίς παιδιά εκπαιδευτικών λειτουργιών αφενός, και εγγάμων με παιδιά αφετέρου, όχι μόνο δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση αλλά αντίθετα σκοπεί στην όσο το δυνατό ισομερή αντιμετώπιση της πιθανής ταλαιπωρίας των εκπαιδευτικών λειτουργιών από τις συνέπειες μιας μετάθεσης. Οι προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες είναι ουσιώδη στοιχεία που μετρούν στην κρίση μιας τέτοιας απόφασης.

40 4. Οι επίδικες αποφάσεις λήφθηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν ήταν μεμπτή με οποιοδήποτε τρόπο, ενώ κανένας από τους αιτητές δεν απέδειξε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Ε.Ε.Υ.

Προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση :

Δημοκρατία ν. Γεώργιου Ματθαίου, Α. Ε. 832, απόφαση Ημερ. 12/7/90 (1990).

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αί- 5
τηση για μεταθέσεις των αιτητών.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις υποθέσεις Αρ. 736/87, 782/87, 786/87, 787/87, 799/87, 800/87, 826/87, 917/87, 581/88, 657/88, 748/88.

Θ. Μόντης, για τον αιτητή στην υπόθεση Αρ. 813/87. 10

Α. Παπαχαλαράμπους, για τον αιτητή στην υπόθεση Αρ. 415/87.

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημο-
κρατίας με Ν. Χαλαράμπους, Ανώτερο Δικηγόρο της 15
Δημοκρατίας και Ρ. Βραχίμη - Πετριδη (κα), Δικηγό-
ρο της Δημοκρατίας Α, για τους καθ' ων η αίτηση.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα διαβάσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξέδωσε στις 12.7.90 την απόφασή της στην έφεση 20
Δημοκρατία ν. Γεώργιου Ματθαίου (Α.Ε.832), στην οποία συζητήθηκε η ισχύουσα νομοθεσία και κανονισμοί αναφορικά με τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών λειτουργών. Η ετυμγορία του Δικαστηρίου στην υπόθεση αυτή επηρέασε 25
την πορεία μεγάλου αριθμού προσφυγών, που ήταν εκκρεμείς ενώπιον της Ολομέλειας, πολλές από τις οποίες αποσύρθηκαν σαν συνέπεια του σκεπτικού της απόφασης. Σε 13 όμως προσφυγές γίνεται εισήγηση πως η δίκη πρέπει να συνεχιστεί, και η προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση να ακυρωθεί, για νομικούς και πραγματικούς λόγους που 30
αφορούν στην καθεμιά από αυτές, και που, καθώς υποβάλλουν οι δικηγόροι, δεν επιλύθηκαν με την πιο πάνω

απόφαση.

Το Δικαστήριο έδωσε οδηγίες στις 13.7.90 να καταχωρηθούν συμπληρωματικές γραπτές αγορεύσεις, στις υπό εξέταση προσφυγές, για να συζητηθούν τα ζητήματα, που

5 κατά την εισήγηση των δικηγόρων των αιτητών, διατηρούν τη δίκη σε εκκρεμότητα. Όταν τούτο έγινε, η απόφαση επεφυλάχθη. Ενόψει της ετυμηγορίας μας, που καταλήγει στην απόρριψη των προσφυγών, δεν θα συζητήσουμε ξεχωριστά, ή σε έκταση, τους ισχυρισμούς που προβάλλο-

10 νται στην κάθε μια από αυτές, που εξάλλου είναι οι ίδιοι στις περισσότερες. Για να αποφευχθεί λοιπόν αχρείαστη επανάληψη, θα ασχοληθούμε με τις εισηγήσεις που κάμνουν οι δικηγόροι των αιτητών, χωρίς ιδιαίτερη αναφορά στην κάθε μια από τις προσφυγές, εκτός όπου κρίνουμε

15 με πως αυτό επιβάλλεται. Αρχίζουμε με τη γενική παρατήρηση πως, κατά τη γνώμη μας το ουσιαστικό περιεχόμενο της απόφασης της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ματθαίου*, έλυσε και τα ζητήματα που οι δικηγόροι των αιτητών θεωρούν ακόμα εκκρεμή

20 στις εξεταζόμενες προσφυγές. Επισυνάπτουμε την απόφαση αυτή για εύκολη αναφορά, χωρίς οποιοδήποτε παραπέρα άλλο σχόλιο.

ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ:

Προβάλλεται ο ισχυρισμός πως, η απόφαση της Ε.Ε.Υ.

25 να δίδει 6 μονάδες όταν ο τόπος εργασίας εκπαιδευτικού λειτουργού είναι 56 μίλια και άνω από την έδρα του, απολήγει, σε πολλές περιπτώσεις, σε αδικία. Διαφωνούμε με τη θέση αυτή. Η απόσταση του τόπου εργασίας από την έδρα ενός εκπαιδευτικού λειτουργού είναι ένα από τα 4

30 στοιχεία που αποτιμούνται σε μονάδες, που δίδουν τελικά το σύνολο των μονάδων, σύμφωνα με τον Καν.12(β) της ΚΔΠ 212/87. Ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων είναι στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής και δεν εμπίπτει στο διοικητικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Έχουμε τη γνώμη

35 πως τα κριτήρια που καθορίζει ο Νόμος και οι Κανονισμοί, καθώς επίσης και ο τρόπος αποτίμησης των μονάδων, εφαρμόστηκαν ορθά από την Επιτροπή Εκπαιδευτι-

κής Υπηρεσίας. Δεν υπήρξε άνιση ή δυσμενής μεταχείριση κανενός από τους αιτητές.

Στις προσφυγές 782/87, 786/87, 787/87 και 799/87 υποβάλλεται πως η ανάθεση από την Αρμόδια Αρχή σε Ειδική Μικτή Επιτροπή της έρευνας για την διακρίβωση των στοιχείων για τη διαπίστωση της έδρας των εκπαιδευτικών λειτουργιών, που καλύπτει τη χρονική περίοδο μέχρι της ημερομηνίας έκδοσης των Κανονισμών, αντίκειται στις πρόνοιες του άρθρου 39 του Νόμου (65/87) και των Κανονισμών. Το θέμα όμως αυτό έχει συζητηθεί και τελεσίδικα επιλυθεί στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μήτε και ευσταθεί ο ισχυρισμός πως η Ε.Ε.Υ. δεν προέβη η ίδια σε έρευνα για τον καθορισμό της έδρας των εκπαιδευτικών λειτουργιών αλλά βασίστηκε μόνο στα ευρήματα της Ειδικής Μικτής Επιτροπής. Πρέπει πάλιν να αναφέρουμε ότι, τόσο ο ισχυρισμός αυτός και η εισήγηση που γίνεται στην προσφυγή 886/87, έχουν αποφασιστεί στη συνημμένη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Δες: σελ.19 και 20)

Στην προσφυγή 581/89, η αιτήτρια προβάλλει τον ισχυρισμό πως η διάκριση μεταξύ αγάμων εκπαιδευτικών λειτουργιών και εγγάμων αλλά χωρίς παιδιά αφενός, και εγγάμων με παιδιά αφετέρου, για τον υπολογισμό μονάδων, αποτελεί άνιση μεταχείριση της πρώτης κατηγορίας και πως το κριτήριο αυτό είναι άσχετο με τις ανάγκες της υπηρεσίας και την εύρυθμη λειτουργία της. Η εισήγηση είναι εντελώς ανεδαφική. Κρίνουμε πως η διαφοροποίηση αυτή όχι μόνο δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση αλλά αντίθετα σκοπεί στην όσο το δυνατό ισομερή αντιμετώπιση της πιθανής ταλαιπωρίας των εκπαιδευτικών λειτουργιών από τις συνέπειες μιας μετάθεσης. Οι προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες είναι ουσιώδη στοιχεία που μετρούν στην κρίση μιας τέτοιας απόφασης.

Έχουμε εξετάσει με προσοχή όλους τους ισχυρισμούς που προβάλλονται στις προσφυγές. Κρίνουμε πως οι επίδικες αποφάσεις λήφθηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν ήταν μεμ-

πτή με οποιοδήποτε τρόπο, ενώ κανένας από τους αιτητές δεν απέδειξε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Ε.Ε.Υ.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα τα οποία θα
5 επωμιστούν εξίσου οι αιτητές.

Τέλος πρέπει να παρατηρήσουμε τα εξής: Στην προσφυγή 748/88, ο δικηγόρος της αιτήτριας, κ.Α.Σ.Αγγελίδης, αρχίζει τη συμπληρωματική του αγόρευση ως εξής:

"Παρόλη τη διαφωνία μου με την ερμηνεία που η Ολο-
10 μέλεια έδωσε με την απόφαση αυτή σε σχέση προς την έδρα και μόνιμη κατοικία κ.λπ....." (αναφέρεται στην απόφαση *Ματθαίου* που επισυνάπτεται). Αναμένεται από τα Δικαστήρια ευγενής συμπεριφορά εκ μέρους των δικηγόρων. Η έκφραση διαφορετικής επιστημονικής άποψης
15 από τις αποφάσεις των Δικαστηρίων είναι ευπρόσδεκτη, ενώ εισήγηση για ανατροπή της νομολογίας γίνεται με τον ενδεδειγμένο τρόπο.

Προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.